

Letos iz Slovenije v Srbijo

Manifestacija Vlak bratstva in enotnosti je tradicionalna že od leta 1961 in je odraz stalnih prijateljskih vezi med bivšimi izgnanci iz SR Slovenije in njihovimi gostitelji v SR Srbiji. Manifestacija pomeni srečanje izgnancev iz naše republike, ki jih je okupator leta 1941 izgnal iz njihovih domov, s srbskimi brati in sestrami, pri katerih so našli svoj drugi dom, toplo prijateljsko zatočišče in s katerimi so skupaj preživljali težave vojne vihre ter prenašali nadčloveške napore in trpljenje.

Značilno za manifestacijo je, da je Vlak tradicionalni simbol ohranjanja, razvijanja in utrjevanja revolucionarnih izročil NOB ter pomemben prispevek k nadaljnjemu razvoju in krepitvi bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Vlak je postal največja manifestacija povezovanja

med slovenskimi izgnanci in njihovimi gostitelji, postal je porok, da velike revolucionarne izkušnje ne bodo nikoli zamrle. S to manifestacijo se revolucionarna izročila NOB prenašajo tudi na mlajše rodove.

Medobčinski koordinacijski odbor Vlaka bratstva in enotnosti

sti v SR Srbiji in SR Sloveniji sta v soglasju s vsemi sodelujočimi občinami sklenila, da letos organiziramo Vlak bratstva in enotnosti, ki bo iz SR Slovenije popeljal medvojne izgnance in njihove najbližje družinske člane h gostiteljem v SR Srbijo.

Vlak bo odpeljal iz Maribora in Jesenic oz. Ljubljane 12. oktobra 1989 zvečer, prispel v Kraljevo oz. Titovo Užice 13. oktobra 1989. Vračal pa se bo 15. oktobra 1989 in prispel v Ljubljano 16. oktobra.

V želji, da bi pravočasno opravili vse potrebno za srečanje z gostitelji, pozivamo medvojne izgnance in njihove ožje družinske člane, da se povežejo s svojimi medvojnimi gostitelji v SR Srbiji. Takoj po prejemu njihovega vabila pa se zglasijo na sedežu Medobčinskega sveta SZDL Ljubljanske regije, Ljubljana – Komenška 7, IV. nadstropje, najkasneje pa do 31. marca 1989, zaradi prijave svoje udeležbe na Vlaku bratstva in enotnosti.

Informacije v zvezi s potovanjem dobijo zainteresirani na sedežih svojih občinskih konferenc SZDL, na Mestni konferenci SZDL Maribor in Medobčinskem svetu SZDL Ljubljana.

MEDOBČINSKI KOORDINACIJSKI ODBOR VLAKA BRATSTVA IN ENOTNOSTI SLOVENIJE

Razpis za šolanje v kadetski šoli za miličnike

Izobraževalni center organov za notranje zadeve tako kot vsako leto tudi letos objavlja razpis za sprejem na šolanje v Kadetsko šolo za miličnike. V šolo je lahko sprejet le tisti, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je uspešno končal osnovno šolo, pri tem imajo prednost učenci, ki so šolanje v osemletki končali z boljšim uspehom,
- da ni do začetka šolskega leta, ki se začne 1. septembra, dopolnil 17 let starosti,
- da je telesno in duševno zdrav oziroma sposoben za terensko delo v milici,
- da obvlada slovenski jezik,
- da ni v kazenskem postopku in da mu ni bil s pravno močno sodno odločbo izrečen vzgojni ukrep,
- da je po programu osnovnih šol pozitivno ocenjen iz tujega jezika,
- da ima pisno privoljenje staršev oziroma skrbnikov za šolanje v Kadetski šoli za miličnike,
- da je uspešno opravil sprejemni izpit.

Prijave za vpis v Kadetsko šolo za miličnike morajo kandidati čimprej najkasneje pa do 15. 3. 1989 oddati na PM Ljubljana Moste, Zaloška 65, oziroma OM Polje, Zadobrovska 14.

Vse podrobnejše informacije dobite na PM Moste ali OM Polje.

Poslej tudi mlečni in mesni izdelki ter kruh

Čprav na našem posnetku hladilnika in police v trgovini Daš imaš Našo skupnost, v njej že mogoče kupiti tudi mlečne in mesne izdelke ter kruh. S temi živili, ki jih ljudje kupujejo prav vsak dan, lastnika Simona in Safet Bektašević, doslej nista mogla postreči. V prodajalni, ki meri zdaj okoli 50 kvadratnih metrov, kar je še enkrat več kot prej, je tako mogoče kupiti vsa tista živila, ki jih potrebujemo dnevno, pa tudi druga, ki jih kupujemo le občasno. (Foto: D. J.)

Svež veter v gasilskem društvu Sostro

Tako kot vsi drugi tudi gasilci ob koncu leta pregledujejo svoje aktivnosti in dosežke med letom. Sostrški gasilci niso nobena izjema. Prav z veseljem se ozrejo nazaj, saj so po osmih letih lani zopet organizirali gasilsko veselico pri Znamenjsku, na novo so se oblekli, tekmovali in zmagovali, na srečo njih in krajanov pa nikoli posredovali pri požaru.

Takoj po občnem zboru v mesecu februarju 1988 so se odločili, da bodo nabavili nove uniforme. Ker pa vsi vemo, koliko obleke danes stanejo, so prosili za pomoč delovne organizacije in zasebne obrtnike na njihovem območju. Pri nabavi obleke so jim pomagali DO Riko, TOZD Proizvodnja komunalne opreme, DO Totra, Asfaltna baza Zadvor, DO Žima in DO Mineral. Pri obrtnikih so, razen redkih izjem, povsod našli na ugoden odziv. Ob tej priložnosti se gasilci gasilskega društva Sostro zahvaljujejo za pomoč vsem našim delovnim organizacijam ter obrtnikom: Jerneju Bitencu, Milanu Anžiču, Janezu Moharju, Jožetu Kruščiču, Matiji Jagerju, Cirilu Selanu in Jožetu Muzga ter jim želijo čimmanj posredovanj gasilcev.

Po sušnih osmih letih je bila v Sostrem zopet gasilsko veselico. Glavni povod za to so bili krajanji, ki so vako leto spraševali, zakaj veselice ni. V soboto, 20. avgusta, je bilo pri Znamenjsku zopet veselo kot že dolgo ne. Pilo in plesalo se je do zgodnjih jutranjih ur in to na veselje gasilcev in ostalih krajanov. Šele dež, ki je pričel padati po enem mesecu, je uspel preprečiti tudi najvztrajnejše.

Tako kot vsako leto so tudi lani sostrški gasilci veliko časa posvetili tekmovalnem. V juniju so se udeležili občinskega pionirskega tekmovanja s štirimi desetimi, od katerih so zmagali članska ekipa in veterani. Po tekmovalstvu pa so organizirali piknik pri brunarici v Zadvoru.

Poleg naštetega pa so prepeljali približno 800 m³ vode krajanom, opravili mnogo ur v gasilskem domu pri vzdrževanju strojnega parka, itd.

V novem letu želijo sostrški gasilci vsem krajanom čimveč uspehov in zadovoljstva in pa, da bi jih rdeči petelin obiskal tolikokrat kot lani – nikoli.

MIRAN HRIBAR

Doklej se bo še dvigoval prah na Litijski cesti?

V uredništvu smo prejeli obsežno pismo Fani Sijanec, ki je kot otrok med vojno in po njej živel ob sedanjih Litijski cesti v Sostrem, točneje od Znamenjska v Klanec proti Pečarju. Sedaj živi v občini Bežigrad, ima avto in se večkrat pripelje »domov« k mami, ki se še vedno, tako kot še številni drugi vaščani, duši v oblakih prahu s makadamske ceste na Pečarju. Seveda se vozi po drugih krajih naše Slovenije in pravi, da zlepa ne najde tako zanemarjene ceste, kot je prav ta del Litijske od Znamenjska proti Besnici. Sprašuje se, kako to, da kljub dolgoletnim zahtevam in prošnjam po ureditvi ceste ostaja nemo pogreznjena v prah in preteklost. Če bi bili zbrali prispevke od najbolj pogostih uporabnikov te ceste, bi bilo moč na njej kaj storiti, pravi ogorčena Fani v svojem pismu in našteje te: JNA, gozdarji, geologi, vikendaši in avtomobilisti.

Fani Sijanec gre v svojem pismu še dlje v preteklost in meni, da bi moral gledati na vse tisto, kar se je med vojno na njej in ob njej dogajalo, ta del do Besnice spomeniško zaščititi in ne le časa in potrebam primerno urediti.

V pismu omenja dogodke iz prevojnega delavskega gibanja in izlete naprednih ljudi ter promajška srečanja delavcev na Pečarju. Spomni se začasne državne meje med Nem-

čijo in Italijo, ki je tekla čez Pečarja. Se obširneje piše o svojih spominih iz medvojnega otroštva, ko je cesta čez dan samevala, z nočjo pa je ob njej in na njej vse oživel. Tu so se stekale kurirske poti, javeke, prehodi novincev v partizane. V njihovi hiši so se sestajali aktivisti in partizani, kot otrok je v gozd odnašala hrano in drugo. Dolgo in prizadeto napisano pismo Fani takole konča: »Pa povejte, tov. urednik, ali ni žalostno, da mi v vsem povojnem obdobju človeka, ki bi dejal, da je to potrebno, da pride cesta na prioriteto listo, da jo končno asfaltirajo – takrat pa vsaj protiprašno zašči.«

Spoštovana Fani!

Povsem razumem vaše ogorčenje in z vami se strinjajo še mnogi krajanji in vsi ob tej cesti živeči ljudje, ki se že leta na vse mogoče načine prizadevajo, da bi to cesto uredili. Poleg prizadevanj krajevne skupnosti so na občino poslali zahtevo s številnimi podpisi tudi prizadeti krajanji sami. V krajevni skupnosti Zadvor sem izvedel, da je glavni vzrok za neureditev tega odseka ceste v tem, ker ta sodi v skrb republiške skupnosti za ceste. Pri njej pa je težko priti na prioriteto listo. Za ureditev te ceste si prizadevajo tudi občinski organi.

Urednik S. G.

Odvoz kosovnega materiala po krajevnih skupnostih bo v aprilu

Letos so v komunalnem podjetju tozd Javna higiena pohiteli. Njihov direktor Dušan Butina nam je že poslal za objavo spored listojnega odvoza kosovnega materiala po krajevnih skupnostih. Ta se bo letos začel 1. aprila v KS Moste in KS Zelena jama, končal pa v krajevnih skupnostih Hrušica, Bizovik in Zadvor 11. aprila. Le v KS Dolsko bo odvoz izven tega termina, in sicer že 16. marca v sklopu akcije odvoza v občini Bežigrad.

Ker bomo do akcije odvoza v naši občini še izšli 8. in 22. marca, bomo natančen spored po KS objavili v teh dveh številkah.

Naša skupnost bo spet izšla 8. marca

Zaradi gradiva za javno razpravo o gozdovih, smo 6. in 7. stran postavili nekoliko drugače.

Hvala

DELO DOBI

VVO PEDENJPED
Cerutova 6
LJUBLJANA POLJE

Komisija za delovna razmerja

objavlja

prosta dela in naloge KV KUHARICE za nedoločen čas, s polnim delovnim časom

Pogoji za zasedbo: končana gostinska šola

– IV. stopnja – KUHAR,

higienski minimum, izpit iz varstva pri delu, delovne izkušnje zaželene.

Prošnje naj kandidati v 8 dneh od objave pošljejo komisiji za delovna razmerja VVO Pedenjped, Cerutova 6, 61260 Ljubljana Polje. O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh.

Razmišljam o naši soseski ali mestecu Nove Fužine

6. februarja okrog 17.00 ure sem zaslišala »tulečega rešilca« v Mostah. Prišla sem v Nove Fužine in iz stanovanja pogledala skozi okno. Zagledala sem gručo ljudi, dva stoječa avtomobila na cestišču, miličnika. Kot že tolikokrat: nesreča, prometna seveda. Premišljevala sem, kot bi marsikdo med nami, ki ima otroke, ki vsak dan vsaj dvakrat prečkajo cesto, o ponesrečenju. Zvedela sem, da je punčka, ki je na nezaznamovanemu mestu prečkala cesto. Pa tudi, če bi prečkala na prehodu za pešce, bi se lahko zgodilo isto. Zakaj tako, pravim? Zato, ker sem bila priča nesreči na prehodu za pešce, zato, ker naši vozniki peljejo preko 100 km na uro skozi naselje, ker je prehod komaj zaznamovan ipd. To smo naredili za varnost naših otrok v prometu! Bomo s strahom poslušali »tulečega rešilca«, če imamo otroke v šoli? Dovolili bomo, da končajo življenje pod kolesi avtomobila? Gre za vse otroke v naselju in ni mi vseeno, kaj smo v naši soseski naredili za

varnost otrok in kako sodelujemo v akciji »manj 10% življenje« v prometu?

Lahko se pohvalimo, da imamo v bližnji okolici pet lokalov – gostišče in da smo ubogo knjižnico stisnili na 100 m². Zdravstveni dom imamo za tiste, ki potrebujejo plavi ponedeljek, nimamo pa otroške ordinacije. V obrazložitev samo povem, da za otroško ordinacijo potrebujemo veliko manj kot za ordinacijo splošne medicine.

Kaj lahko pričakujemo v bližnji prihodnosti? Zopet gostišče, semaforja mislim, ni v planu.

In da zaključim to moje razmišljanje: Če bi vprašali stanovalce Fužin, ali so pripravljeni denarno ali kako drugače prispevati, da bi otroci varno prišli domov, be velika večina rekla, da.

Sama se v to trdno prepričana. Poskusimo z akcijo in ne samo z besedami!

RADOJKA KOBENTAR

Razmišljanje nekega stanovalca ob avtosejmu v Zadvoru

Nedelja, kakšen blažen mir. Sonce posije na posteljo in te zbudi. Ptički v vejah ščebetajo. Ura je deset, ruže pa še kar vabijo. Sanje! Ko bi le bilo res! Kaj pa stvarnost?

Že ob šestih te zbudi hrup motorjev, avtomobili se v kačah vale na avtomobilski sejmi. Hrup, hupanje, pogajanje za ceno, parkiranje kar povprek. Adijo, blažen mir!

Saj vem, avtomobilski sejmi je pač potreben in lokacija zanj je ob Litijski cesti, Vevški poti in Poti heroja Trtnika. Ne razumem pa neobzirnosti voznikov, ki hupajo, trobijo in parkirajo na travnikih ali njiivah, polnih vrtnin. Parkirnih prostorov je premalo in mnogokrat se zgodi, da prebivalcem, ki stanujejo ob avtosejmu, vozniki »zaparkirajo« in zasedejo njihova lastna dvorišča. Ob tem se

ne ozirajo ne kje parkirajo, ne kako. In če bi stanovalci slučajno rad odšel od doma, naj avto pusti kar lepo v garaži! Saj tako ali tako ne bo prišel mimo vse te pločevine. So pa tudi izjeme, ko pridejo lastnike dvorišč vprašati, če lahko parkirajo in kje, da ne bodo v napoti! Vendar so to res izjeme. Verjetno se malokdo vpraša, kakšen zrak diha stanovalci tukaj. Le malokdo se v poletni vročini spomni, da bi ugasnil motor ali avto, ki stoji v koloni in se premakne le vsake kvatre, enostavno potisnil tistih nekaj metrov.

In da se vse skupaj še ne konča, se tudi glasbe ne manjka. Iz okrepčevalnice nad sejmom se namreč razlega tudi vesela muzika, ki jo brez težav slišijo tudi stanovalci. Hočeš, nočeš – moraš! Naj si še tako želiš poslušati kakšno drugo zvrst glasbe, ne gre!

V KS Zadvor so ta problem že

poskušali reševati. Edina rešitev je več parkirišč. Kaj pomaga kmetu, ki mu jekleni konjički uničijo pridelek, odškodnina, ki se odvaja v KS. Sama se KS teh težav ne bo znebila. Potrebno je sodelovanje s Komunalnim podjetjem Ljubljana. Urediti je treba parkirišča.

Sicer pa bo kmalu odprt nov avtosejmi na Viču. Z isto napako? S premalo parkirišči in nejevoljnimi stanovalci? Kdo ve!

Do takrat pa bodo stanovalci ob avtomobilskem sejmu še vedno vstajali ob šestih in sedmih in o nedeljskem miru samo sanjali.

P.S.: Pa naj to pisanje ne bo toliko v grajo odgovornim kot v premislek, njim, predvsem pa voznikom, ki bodo morda že naslednjo nedeljo prišli prodajati svoje jeklene konjičke.

TANJA BRICELJ